

ΑΠΟ ΤΑ ΞΕΝΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Ο κ. Köpcke σ' άρθρο δημοσιευμένο στο περιοδικό «Wochenschrift für klassische philologie» No. 44 μιλάει για το βιβλίο του κ. Πάλλη που τώρα τελευταία εξέδθη γραμμένο εγγλέζικα. «A few notes on the gospels, according to St. Mark and St. Matthew, based chiefly on modern Greek by Alex. Pallis. Liver- 1903.

«Άλλες έπι τις παρατηρήσεις αυτές—γράφει ο κ. Köpcke,—τις άναφερόμενες σε χωρία των δύο πρώτων Ευαγγελίων, είναι διόρθωσες, κι άλλες διασάφησης σε δύσσκολες λέξεις και στίχους. Δέν στηρίζονται όλες, όπως μάς λέγει ο τίτλος στη νεοελληνική, αλλά μερικές, πάνω κάτω το τέταρτον απ' αυτές.

«Στη σύγκριση της γλώσσας της νέας διαθήκης με τη σημερινή νεοελληνική είναι τόσο ικανός ο συγγραφέας, καθόσο αυτός Έλληνας πρό ολίγου χρόνου έδημοσίευσε μετάφραση της νέας διαθήκης στη δημοτική διάλεκτο που τώρα κυριαρχεί, μια έπιχείρηση που σήκωσε δυνατή αντίδραση από τους παπάδες και σε φονικές παραχές κατέληξε.

«Ότι τέτοιες διασάφησης και βελτιώσεις του παραδομένου κειμένου της νέας διαθήκης είναι δικαιολογημένες πρό πάντων άναγκαίες, θα δείξη ή εξέταση των χωρίων που κάτω παρακάτω». Έστερα απ' αυτά ο κ. Köpcke εξετάζει όλα τα χωρία που ένόμισεν ο κ. Πάλλης πως έχουν ανάγκη από διόρθωση και τελειώνοντας το άρθρο του λέγει πως αμύλον έστι δέν συμφωνεί σ' όλα με τον κ. Πάλλη, έν τούτοις όμως για το βιβλίο αυτό αξίζει να συγχαρη κανένας θερμά τον έκδότη για τη έπιμέλεια και τη προσοχή του.

* Ξαναδημοσιεύουμε το κομμάτι αυτό, γιατί στο περασμένο φύλλο βγήκε γεμάτο λάθια τυπογραφικά.

ΦΙΛΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ο Κ. ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ

Κύριε Γρηγόριε Ξενοπούλε άρχισυντάκτη της «Διαπλάσεως των Παίδων» και άρχικριτικέ των «Αθηνών».

Έπειδή είδα στο τελευταίο περισπούδαστο άρθρο σου («Αθηναί» 1 Ιανουαρίου) να λές τόσα ψέματα και να έπεμδαίνης με κάποια έλαφρά—πως να τη πούμε;—άδιαντροπιά στα οικονομικά του «Νουμά», σε παραπέμπω για να ήσυχάσης στο Έποθηκοφυλακείο των Αθηνών και στην Έθνική Τράπεζα για να μάθης με ποιά και με πόσα χρήματα βγήκε ο «Νουμάς» τον περασμένο χρόνο. Σε παραπέμπω

ταριάζει ούτε να ταναφέρη κανείς το τί έγινε δηλαδή στο έπισημο τραπέζι που δώσαμε σπίτι, το τί άκολούθησε κατόπι—θυμάστε;—στο λαμπρό το ταξίδάκι που κίναμε τότες με τον ύπουργό της παιδείας και τόσους άλλους, το πως μάς δεχτήκανε παντού και στο Μπρεξ και στο Παϊμπόλ, άφτά δέν έπρεπε με κανέναν τρόπο να κοουστούνε στην Έλλάδα, μη λάχη και μαθερτζή πως ένα παιδί της κάπης την τίμησε και σ' ένα περίφημο Ροσμαπαμόνι.

Με διαβάζετε κ' είμαι βέβαιος πως θα χαμογελάτε, γιατί θα σας φαίνονται όσα έβγαλα εδώ σαν είδος ξακολούθηση του ρουάντσου που σας άφιέρωνω. Είναι ήθογραφικό, τουλάχιστο προσάθησα τέτοιο να γίνη ήθογραφικά κι άφτά που σας δηγούμαι. Τι να κάνουμε; Η Έλλάδα μας έχει άκομη πολύ να προκόψη.

Έρτυχημένη έσεις που ή καλή σας ή μοίρα σας προίκισε με τόσα πολύτιμα δώρα, με τόσους θησαυρούς, τον πατέρα σας, τον άντρα σας, το παιδί σας, γιά να μην πούμε τίποτις και γιά όσους δικούς σας δέν ξέρω. Γνώρισα, και σας τ'όλεγα μια μέρα, τον Έπισκοπόπουλο πριν ίδια σας τον έ γνωρίσετε. Πάντα στάθηκε φίλος πιστός, κι άφτό μικρό πρξμα δέν είναι στην Έλλάδα, όπου ή κούραση

άκομα και στο ένεχυροδανειστήριο Ζαχαροπούλου (όδός Πραξιτέλους αριθ 17) να ζητήσης ένα συμφωνητικό (αριθ. 18480) για να μάθης απ' αυτό με ποιά χρήματα βγήκε και το σημερινό δωδεκάσέλιδο φύλλο.

Ο «ρηθείς Ταγκόπουλος» όταν ήταν άρχισυντάκτης της «Έστίας» δέν «επετίθετο λαύρωσ και καθημερινώς κατά των Μαλλιαρών τους όποιους τώρα λατρεύει», αλλά έδημοσίευε στην «Ίριδα των Αθηνών» (έτος Β' αριθ. 9) άρθρα ένθουσιαστικά για το Βασιλικό και το Μαλακάση, με την ύπογραφή του, έγραφε και τον πρόλογο της «Νέας Λαϊκής Άνθολογίας» του που είναι ίσα ίσα κατά των άντιμαλλιαρών και κουρεμένων, κ' έπλήρωσε για να τυπωθούν του Νίτσιε «Οι Διθυραμβοι του Διονύσου» μεταφ. από τον Γιάννη Καμπύση.

Μα για όλ' αυτά θα μου κάνης την τιμή, έλπίζω, να διαβάσης και τον «Νουμά» της άλλης Κυριακής που θα τα πούμε πλατύτερα.

Με βαθειά ύπόληψη

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι φράγκα και λίρας στερλίνας άποδοτέας εις ώρισμένην προθεσμίαν ή διαρκείας. Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται, εις το αυτό νόμισμα εις δ έγένετο ή κατάθεσις, εις χρυσόν ή δι' έπιταγής σφέως (cheque) έπι του έξωτερικού κατ' έπιλογήν του όμολογιούχου. Το κεφάλαιον και οι τόκοι των όμολογιών πληρώνονται έν τω Κεντρικώ Καταστήματι και τη αίτήσει του καταθέτου έν τοις ύποκαταστήμασι της Τραπέζης, έν Κερκίρα δε, Κεφαλληνία και Ζακύνθη διά των εκεί ύποκαταστημάτων της Έθνικής Τραπέζης.

ΤΟΚΟΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

Κατ' έτος	διά καταθέσεις
1) 2 ταίς ο)ο	6 μην. τουλάχισ.
2 » ο)ο	1 έτους »
3) 2 » ο)ο	2 έτών »
2 » ο)ο	4 » »
4 » ο)ο	5 » »

Αί όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων έκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικά ή άώνυμοι.

μου φαίνεται σε γενική, ο που μπορεί να κουράζεται λοιπόν πιο γρήγορα κ' ή φίλια. Βέβαια έτυχε και να μαλλώσουμε κάπου κάπου. Τα τέτοια που δε γίνονται; Είμαι βλέπετε και γέρος· συνηθίζω και τα λέω, παστρικά, μου έρέσει να καταλαβαίνουμε κι όσα λέω καλύτερα εκείνοι που αγαπώ. Τον αγαπώ τον καλό μας τον Έπισκοπόπουλο χρόνια τώρα και χρόνια, όχι μονάχα για τη φίλια που μου δείχνει—όταν έγωϊσμός—, μα για την αξία του τη μεγάλη. Ο Έπισκοπόπουλος θα είναι ποιητής. Έχει όμως και κάτι άλλο, που κάθε ποιητής δέν τ'χει· στα έργα του, όπως και στο νού του, άδερφώνεται ή φαντασία με την κριτική. Προτέρημα σπουδαίο και σημαντικό. Έξέρι να κρίνη, ξέρι να βλέπη με μάτια δικά του, δίχως να του θολώνη καμιά πρόληψη το λογισμό, δίχως να μάς φέρη στη μέση ταχτικά ιδέες παρμένες από άλλου, ολοότοιμες ιδέες, ολόψητες, που ο κοινός κρισογράφος τις σεβρίζει μάνι μάνι στο τραπέζι, γιομίζει πρώτα το στομάχι του, παραγοιμίζει, έπειτα και του άναγνώστη το στομάχι. Ο Έπισκοπόπουλος που καθώς μου το μολόγαε, μόλις πάτησε σχολειό, σαν έτανε παιδί, έμαθε όσα ξέρι, και ξέρι κίμποσα, τάμαθε από άσκαλο καλήτερο και πιο άνεξάρτητο, τάμαθε από τη ζωή. Για τοπο είναι άνεξάρτητος και ο νους του. Διάβασε διάβασε, μέθησε στο διάβασμα, μέθησε στη μελέτη, μα μήτε

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Αρχιμήδη. Έως το δικιο ναίαι με την «Έστία» αυτή τη φορά. Δέν το ξέρουμε. Έκείνο όμως που μπορούσε και να μη γίνη, χωρίς να πάθη το δικιο τίποτε, ήταν να μη γραφή πως άνοήτως φθέγγεται ο κ. Κρουμπάχερ και πως άμωρως άποδέχεται και διατυμπαρίζει τους λόγους του ο κ. Έρταλιώτης» που έγινε μέλιστα και Άργύριος Έρταλιώτης, για να γίνη το καυτήρι δριμύτερο! Αυτοί οι χωρατάδες δέν έχουν κανένα νόημα, όπως θαχε κανένα νόημα αν άποκαλούσε κανείς Τσίρο τον κ. Κύρο και Τζάκι την «Έστία». — λ. Ρουδαιομανή Είναι γνωστό πως ο φίλιτος κ. Δ. Άναστασόπουλος ο Αθηναίος πάσχει από Πανσλαβιστικόν παράληρημα. Τόδειξε στα Ευαγγελικά το δείχνει και τώρα στα Μιστριωτικά. Αυτό που μάς γράφετε το ξέρουμε: Θέλει να ποδείξη με άρθρα του πως οι δημοτικιστές παίρνουνε

Ρωσικά ρούβλια. Μα ποιος τάρνιεται αυτό; Μήπως δέν το φωνάζουμε τώρα τόσο καιρό ταχτικά σε κάθε φύλλο μας; Την άλληλογραφία μας, βλέπετε, με τον Μ. Δ. Σέργιο δέν την κρατούμε μυστικά — κ. Άπολλόδωρο. Θα το δημοσιεύσουμε το άρθρο σας, μα όχι τώρα, γιατί χώρος δέν περισσεύει καθόλου. Έως ύστερ' από τρία τέσσαρα φύλλα. Μα καμιά ύπόσχεσι δέν σας δίνουμε. Άπό το άρθρο σας μάς άρσε περισσότερο εκείνο το κομμάτι το προτελευταίο, που μιλάτε για τους νέους και λέτε, πολύ σωστά, πως έμεις οι νέοι αν κατορθώσαμε τίποτε είναι πως άρχισαμε να παραδεχόμεστε ότι οι Ευρωπαίοι δέν είναι στραβοί και δέν περιμένουν να τους δείξουμε 'μας τα γάλια μας για να τα ίδου. Τα βλέπουν, και τα βλέπουν κηθαρότερα από μάς, και δίχως τη μεσολάβησι μας. — κ. Θεμ Άδαμ. στο Chembrecht της Αιγύπτου. Έλάβαμε τη συνδρομή του 1903 και του 1904 και σας εύχαριστούμε — κ. C. COUS. Άλεξ. Το μέτρο είναι γενικό. Όσοι δέν πλήρωσαν την συνδρομή τους, δέν θα πάρουν άλλο φύλλο. Ξέρετε τί έπάχαμε με μερικούς του Έξωτερικού; Άφου έκράτησαν το φύλλο όλο το χρόνο, στο τέλος που τους έστειλαμε την άπόδειξι για να πληρώσουν την συνδρομή, μάς την έγύρισαν πίσω κι' σ' αυτήν και το φύλλο με την σημείωσι «άπαράδεκτον» χωρίς να σκεφθούν οι εύλογημένοι πως ένα χρόνο όλόκληρο έπληρώναμε ταχδρομικά για να κένουν οι κύριοι το κέφι τους. Για να μη πάθουμε λοιπόν τα ίδια και το δεύτερο χρόνο, αναγκαστήκαμε να μη στέλνουμε πια το φύλλο σε κένους που δέν έπλήρωσαν.

— κ. Constans C. Έξογα. Να μάς στείλετε κι' άλλα. Και πελά. Να μάς γράψετε όμως το κατατόπι σας γιατί θέλομε να σας γράψουμε πολλά. Όσα μάς έστειλατε θα δημοσιευθούν όχι με φροντζέζικο φευτόνομα, μα με το ήληθινόν και Ρωμέικο όνομά σας. — κ. Herbert Krüger, Königsberg. Ευχαριστούμε. Θα σας στέλνουμε το φύλλο ταχτικά. — κ. Σπ. Βαρ. Κέρκυρα. Θα σας γράψουμε.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΠΡΙΝΑΡΗ-ΦΟΥΝΤΟΥΚΛΗ ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΡ. 26Α

ή μελέτη μήτε το διάβασμα δέν του κόψανε την άτομική του τη σωστή κρίση. Μονοδιδάχος και λέφτερος. Η μονοδιδάξιά μπορεί όμως ναχη και τα κκα της. Θαξέρι κανείς έφοκολα πως άφου τα διδάχτηκε όλα μοναχός του, μοναχός του έγινε ικανός να ποφαίξη και για όλα. Τέτοιος ο Έπισκοπόπουλος δέν πιστέβω να είναι. Σαν πιάνει να ξετάση τα συγράμματα κανενός, δέν κοιτάζει μόνο το βιβλίο, πολεμά να ξεδιαλύση και με τί σκοπό ή με ποιά διανοητικά μέσα γράφηκε. Άφτό πρέπει να γυρέβη ο καθάρτο κριτικός προσπαθεί, που να πούμε, να μη ή όλομεις στην ψυχή και στο νού του συγγραφέα, για να καταλάβη καλύτερα και την ιδέα και τον τρόπο που βρήκε να μάς την παραστήση. Κ' έτσι κρίνει με άμεροληψία μεγάλη· τυχαίνει συχνά μάλιστα, εκεί που βρίθουνε τα λάθια, να μάς ξεσκαλίση έξαφνα και τίποτις που δέν είναι άχαμνό. Κρίνει με άγάπη και σ' άφτό βοηθιεται από την ποίηση της καρδιάς του, γιατί στα σπλάχνα ενός άληθινού κρισογράφου ζή κ' ένας ποιητής. Ζή ποιητής και στα ώραία τα δηγήματα του Έπισκοπόπουλου, αν μπορεί κανείς δηγήματα να τα όνομάση· κι αν τα όνομάση δηγήματα, πρέπει να προστέση πως έχει δηγήματα δικά της κ' ή ψυχή, γιατί μέσα τους ή άδολη ψυχή του χυνεται και τη βλέπουμε σαν το καθαρό νερό που κάποτε το σύννεφο της λύπης ή